

Aspectes socials

Fa més d'un any i mig, d'ençà de la ci-
vica revolució que foragità un règim del
qual nosaltres no n'havíem pogut obtenir-ne
mai res, que el poble ibèric bull en unes àn-
sies humanes i premeditades. Sembla tat-
ment que l'eco del canvi d'ahir, fos el toc
potent que cridés la nova vida a tota una
nació entera que ni tan sols en conexia l'a-
lè.

Les convulsions socials que constant-
ment s'han extès a una i altra banda d'Espa-
nya —convulsions que en els darrers temps
de la monarquia no eren conegudes— evi-
dencien ço que diem. No hi ha recó espa-
nyol —podem dir— que en el curs d'aquest
nou període hagi deixat d'alçar la veu en de-
manda de complimentar-se un anhel just que
reclama. De certs nuclis —no ho dubtem—
el clam ha estat seguit, producte d'una agi-
tació apassionada, amb accions reprovables
que, a l'ensem d'innobles i violentes, han
dut conseqüències ben tristes per moltes
llars. Són coses planívoles en extrem. Si
bé la situació actual i el temperament encés
de la nostra raça, no fa veure estranyes les
bregues que s'han succeït, els qui ens ada-
vantem en la direcció dels destins públics,
hem de procurar anul·lar-les pels medis més
racionals i efectius.

La política social que precisa desenvol-
upar el govern espanyol —puix que d'aques-
ta branca dels poders centrals depèn, en gran
part, desgraciadament, el poble català— ha
d'ésser urgent i amb plena satisfacció de les
classes necessitades. Sí es desentengués de
la friçansa que les mou i les agermana en

sindicacions legalíssimes, empendria la de-
vallada indeturable que faria impossible el
seu reeixir.

L'actuació governamental portada a
cap fins avui, no és pas del tot aprovable.
En diversos problemes d'interès primordial,
ha negligit, sigui pel que sigui, la solució
que requeria. Un dels tals —el que creiem de
més interès— es el que afecta a la societat.

Abandonar a un poble pel resultat poli-
tic de la gestió directora del mateix, seria
cometre una falta greu i indigne mentre el
rebel·leria freturós cap a noves realitzacions
pels medis que trobés al seu pas. Els homes
afanyosos de completar la revolució inicia-
da, no hem de volguer que aquesta es pari,
perquè aleshores significaria perdre el con-
tacte vital que ens ha creat i al qual ens
devem.

La tasca catalana d'ara i sempre, ha
d'ésser, sobretot, en pro del millorament so-
cial. Apartar-se'n equivaldria a un retrocés
sensible. Una terra no es rica amb el palès
desequilibri que es percep a Espanya. Per
esser-ho i perquè Catalunya retrobi el benes-
tar perdut en les últimes èpoques de reialme,
cal fer un esforç comú. Apressem-nos-hi
tots.

PERE BADOSA

ORTOPEDIC

Barcelona

Santa Anna, 23 pral.
Telèf. 14.581

CONSULTA: de 11 a 1 i de 6 a 8
(excepte dies festius)

UNA EXCUSA

“ANY NOU, VIDA NOVA”

«Gasetà de Vic», en l'edició corresponent al pas-
sat dissabte, indicava que no havia notificat als seus
llegidors la conferència-controvèrsia que sobre l'a-
bastiment de les aigües fou donada el dia vint-i-dos
d'aquest mes al teatre «Vigatà» per l'autor del pro-
jecte aprovat per l'Ajuntament, l'enginyer Mirabet,
perquè —gosa publicar tal mentida— no va ésser con-
vidada a l'acte.

Trobem, certament, que aquesta excusa, és, sen-
zillament, de mal pagador. Sabem que va donar-se
l'ordre de convidar a tothom, sense cap mena d'ex-
cepció. Ara bé; si el que tenia l'obligació de compli-
mentar l'ordre rebuda no va convidar expressament
a «Gazeta», estem enterats de què tampoc va fer-ho
a cap altre periòdic local i no per això deixaren de
considerar-se convidats com hi restaven tots els ciu-
tadans. Es més; si algú sabia exactament l'objecte de
la conferència, hora i demés detalls, aquest era pre-
cisament «Gasetà», ja que el seu director, com un
dels firmants del llibre «estudi documental» titolat
pel famós «llibre verd-clar», fou invitat especialment
per a assistir a la conferència controvèrsia donant-li
així ocasió per a poder justificar el contingut del dit
llibre i posar en bon terreny la seva signatura.

Bona excusa han sabut trobar els dirigents del
tri-setmanari per a poder callar i treure's la pols de
sobre. De totes maneres, però, amb aquest fet, han
palesat la manca de ciutadania a què tenen acostu-
mats als seus subscriptors i demés vigatans. Tot el
que no és de la casa o no surt de la casa, no interes-
sa a la ciutat. Tot és dolent, però no tenen la noble-
sa de provar-ho, malgrat presentar-se'ls-hi el mo-
ment. La seva excusa, no fa més que provar la in-
competència que en el problema de les aigües, —el
més important de Vic— posseeixen els seus homes.
I perquè no volen parlar-ne? Tothom ho sap. Com
que no interessa a ells, no interessa a ningú. Aquest
ha estat, fins ara, el lema de «Gasetà» i dels seus
satèl·lites.

Ménys mal que per any nou ens anuncia vida no-
va. Ja era hora —diem nosaltres—, suposant que co-
mençaran a ésser més sincers i que no voldran enga-
nyar el poble amb notícies convencionals encara que
siguin contra els interessos de la ciutat. Creiem que
amb el propòsit d'«any nou, vida nova», es recorda-
ran de canviar el títol del tri setmanari, doncs si de
Vic n'han suprimit l'«h» i la «Gasetà» suprimeix el
que vol saber Vic, el millor és fer canvi de nom per
altre que estigui més en consonància al fi del pe-